

Je blijft niet altijd baby

Efeze 4:11-16

Broeders en zusters,

Zo'n laatste zondag van het jaar is altijd zo'n moment op terug te kijken naar het jaar 2008. Hoe is het jaar geweest? Wat heeft de overhand gehad in je leven? Blijdschap of moeite? Geluk of ongeluk? Gezondheid of ziekte? We kennen dat allemaal wel. Nu is dat best eens goed om zo je leven te evalueren. Als gemeente kun je ook terugkijken. Hoe is het geweest in 2008, zijn we gegroeid? Als we de ledenlijst bekijken zijn er dan mensen bijgekomen? Het zou enorm verheugend zijn als dat is gebeurd het afgelopen jaar. Maar groei is niet alleen groei in aantal. Wat we minder gauw doen, is ons geestelijk leven evalueren. Er mag ook groei in de diepte zijn. En als we daar naar kijken heeft er dan groei plaatsgevonden in de gemeente? Zijn we persoonlijk en als gemeente nu meer op God gericht dan bijvoorbeeld een jaar geleden? Als ik u nu zou vragen een cijfer te geven voor uw leven met God het afgelopen jaar, wat gaf u dan voor cijfer? Kunt u zeggen dat er het afgelopen jaar verdieping, groei heeft plaatsgevonden, of was het allemaal maar zo zo.

Ik weet niet hoe dat met u is, maar ik voel mezelf bij zulke vragen altijd een beetje ongemakkelijk. Het komt allemaal een beetje dichter bij jezelf. Het is ook veel moeilijker te meten. Kijk, groei in aantal dat is een kwestie van minnen en plussen, dat is niet zo ingewikkeld. Het is ook geweldig als we groeien in aantal, daar mogen we ons best naar uitstrekken. Maar groeien in geloof.....heb ik God beter leren kennen....

Toch heeft de tekst die we zojuist hebben gelezen het wel over het groeien van gelovigen. Er staat dat gelovigen moeten groeien *totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus. Dan zijn we niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. (Efeze 4:13-16)*

Eenvoudig gezegd betekent dat, dat we volwassen christenen moeten worden en niet als kleine kinderen ons laten beïnvloeden en daardoor heel snel van gedachten

veranderen. We groeien naar de Here Jezus toe, we gaan steeds meer op Hem lijken.

De Bijbel spreekt over mensen die tot geloof zijn gekomen in de Here Jezus als over pasgeborenen: Opnieuw geborenen of wedergeborenen. We komen vaak twee woorden tegen die ook nog wel eens met elkaar verward worden. Bekering en wedergeboorte. Bekering en wedergeboorte zijn eigenlijk twee kanten van dezelfde zaak. De wedergeboorte is iets wat Gods Geest bewerkt, dat is een wonder een mysterie. Bekering is iets wat de mens doet. Bekering is een overgave met je verstand, je wil en je gevoel. In de bijbel zie je verschillende keren ook een opdracht staan: Bekeert u en geloof het Evangelie!

Als iemand tot geloof komt gaat dat dus nooit buiten hem zelf om. Je hele menszijn is erbij betrokken. Tegelijkertijd is het Gods werk. Hij bewerkt de wedergeboorte. Nu hebben geleerden wel eens geprobeerd dit in een schema te duwen. Eerst gebeurt dit en dan gebeurt dat. We moeten dat maar niet doen. God is veel groter dan onze schema's. Laten we ons er maar over verwonderen dat God ook vandaag nog steeds geloof in harten van mensen werkt.

Wedergeboren christenen zijn dus niet heel bijzondere christenen. Iedere christen is wedergeboren! Als je niet wedergeboren bent, ben je ook geen christen. Je bent wedergeboren als je gelooft in de Here Jezus als je Verlosser en als je Hem wilt volgen als je Heer. Want geloven in de Here Jezus is nooit iets wat je uit jezelf kunt. Dat geloof heeft de Heilige Geest in je hart gewerkt. 'Niemand kan zeggen dat Jezus Heer is, dan door de Heilige Geest' zegt Paulus in de 1^e Corinthe brief.

Als u, als jij in de Here Jezus gelooft, dan kan het niet anders, dan dat dat geloof door Gods Geest in uw hart is bewerkt. Hij is een vernieuwend werk in u begonnen, u bent opnieuw geboren. En dat is geweldig. Maar tegelijkertijd moeten we ons realiseren dat het Gods bedoeling is dat we geen baby blijven maar gaan groeien.

Als moeders met hun kinderen naar het kleuterbureau gaan, dan krijgen zij allerlei tips mee, zodat het kindje kan gaan groeien. Vroeger hadden ze het vaak over de drie R 's. Rust, reinheid en regelmaat. Maar je ziet ook wel eens van die voedingsschijven.

In de cursussen van Agapè waar ik voor heb gewerkt gebruiken we ook vaak zo'n voedingsschijf voor ons geloofsleven. De schijf van vijf. Vijf verschillende dingen die ons helpen om te groeien in ons geloof. Die vijf dingen zijn:

Bijbelgebruik, Gebed, Samen komen met andere gelovigen, Getuigen, Gehoorzaamheid.

Bijbelgebruik

Gelovige Joden hebben altijd de gewoonte gehad om hele bijbelgedeelten uit het hoofd te leren. Nog niet zo lang geleden heb ik hier gepreekt over geloofsopvoeding aan de hand van Deut.6:6. Mozes gaf het volk de opdracht om de woorden van God in te prenten, bij de kinderen. Nu zei Mozes niet dat je deze woorden uit je hoofd moest leren, maar hij zegt dat deze woorden in je hart moeten zijn. Als Joods jongetje heeft de Here Jezus dus ook hele bijbelgedeelten geleerd. En toen Hij later volwassen was geworden heeft Hem dat geweldig geholpen. Weet u nog, ik heb toen in die preek vertelt hoe Jezus bij de verzoeking in de woestijn steeds Bijbelgedeelten citeert. De duivel probeert Jezus eerst stenen in brood te laten veranderen, dan vraagt hij of Jezus van het dak van de tempel wil afspringen, zodat de engelen hem zullen opvangen en tenslotte probeert de duivel Jezus te verleiden voor hem te knielen. Maar tot drie keer toe geeft Jezus als antwoord: 'Nee, ...er staat geschreven dat...'. En dan volgt alle drie keren een bijbelgedeelte uit Deuteronomium.

Jezus kende zijn bijbel en dat hielp Hem om staande te blijven.

En dat is ook wat Paulus aan zijn knecht Timotheus leert.

Hij schrijft hem:

Timotheus, blijf jij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wèl bewust van wie jij het hebt geleerd, en dat jij van kindsbeen af de heilige Schriften kent....(II Tim.3:14).

Bij Timotheus zijn dus ook de woorden van de toenmalige bijbel ingeprent.

....Die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus.

In je bijbel kom je de Here Jezus tegen. Leer je Hem kennen.

Elk van God ingegeven Schriftwoord (in de SV staat: al de Schrift is door God ingegeven!) is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zijn, tot alle goed werk volkomen toegerust.

Te onderrichten....Gods Woord moet onderricht worden. Mozes zei dat tegen het volk Israël. De Here Jezus zei dat tegen de discipelen. Onderwijs hen al wat ik u geboden heb.

Te weerleggen.... We moeten niet de bijbel weerleggen, maar de dwalingen waar we mee te maken krijgen. Als we de bijbel niet kennen, herkennen we de dwalingen ook

niet. En juist dan worden we heen en weer geslingerd door allerlei wind van leer, hebben we zojuist gelezen.

Te verbeteren.... Ook hier geldt dat we natuurlijk niet de bijbel hoeven te verbeteren, maar ons eigen leven. We toetsen ons leven aan de bijbel. De bijbel is een spiegel die God ons voorhoudt met als doel dat we veranderen.

Tot alle goed werk volkomen toegerust. Door je bijbel te bestuderen, wordt je bruikbaar voor God. Andersom is het ook waar. Door je bijbel dicht te laten, blijf je onbruikbaar voor God.

We zien dus dat het kennen van de bijbel ons helpt om te groeien in ons geloof. De Here Jezus had dat nodig. De discipelen hadden nodig. Kunnen wij het met minder toe doen?

Gebed

Het tweede onderdeel van de schijf van vijf is het gebed.

Hudson Taylor, de grote China-zending, heeft eens gezegd:

'Gebed is als het stemmen van een orkest, voor de symfonie wordt gespeeld.'

Het is onvoorstelbaar dat een orkest met de uitvoering begint zonder dat de instrumenten op elkaar zijn afgestemd. Wat zouden er een 'wanklanken' voorkomen kunnen worden, als wij de goede gewoonte hadden om voor dat we ons in het dagelijks leven storten, ons zouden afstemmen op God.

Van Luther is het bekend dat hij op een drukke dag extra vroeg opstond, niet om meer werk te doen, maar om meer tijd te nemen voor gebed. We zijn 'te druk om niet te bidden' schrijft Bill Hybels van Willow Creek in zijn gelijknamige boek.

Het belang van gebed kom je ook bij wijze van spreken op iedere bladzijde van de bijbel tegen. David schrijft dat hij God 's morgens alles voorlegt en daarna uitziet wat God gaat doen. (Ps.5:4) Blijkbaar heeft David de verwachting dat God iets gaat doen met dat gebed.

We kennen allemaal de geschiedenis van Daniel, die 3x per dag zich neerboog in zijn bovenkamer.

Ook in de brieven van Paulus komt steeds naar voren dat we God in alle dingen van ons leven mogen betrekken.

Wees in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. (Fil. 4:6)

In 1 Tess.5:17-18 zegt Paulus zelfs dat gebed een opdracht is:

Bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil van God in Christus Jezus ten opzichte van u.

'Bidt zonder ophouden' wil echt niet zeggen dat we de hele dag moeten bidden. Dat is onmogelijk. Maar we moeten niet stoppen met bidden. Net als Hudson Taylor, Maarten Luther, Bill Hybels, David, Daniel, Paulus mogen we God betrekken bij ons leven, alles mogen we met Hem bespreken. Zo groeit een relatie. Wie wil dat nu niet, een intieme relatie met de meest boeiende Persoon van het heelal.

Samen komen met andere gelovigen

In de bijbel wordt de kerk, de gemeente nog al eens vergeleken met een lichaam. Bijvoorbeeld In 1 Corinthe 12 kunt u dat lezen. Van dat lichaam wordt Jezus Christus het Hoofd genoemd en de gelovigen zijn met elkaar de ledematen. Als een menselijk lichaam goed functioneert, dan doet de hand wat 'ie moet doen, en de voet doet wat 'ie moet doen en alle ledematen worden aangestuurd door het hoofd, dat is het besturingscentrum van alles. Zodra de ledematen niet goed aangestuurd worden door de hersenen of als één van de ledematen ontbreekt spreken we van een handicap.

De bedoeling van de bijbel is dat de gelovigen, de ledematen van het lichaam, in verbinding staan met Jezus Christus, het Hoofd van het Lichaam. Maar die ledematen hebben ook verantwoordelijkheid voor elkaar. Ze vormen met elkaar ook een eenheid, ze zijn samen dat ene lichaam. De hand kan niet zeggen tegen de voet, ik heb jou niet nodig en de voet kan niet zeggen tegen de hand ik heb jou niet nodig. Iedereen is nodig binnen dat lichaam. Zodra er iemand ontbreekt is de gemeente gehandicapt. Het lichaam functioneert niet zoals het zou moeten. Het gevolg voor het lichaam, de kerk, is dan dat andere ledematen functies moeten gaan overnemen van de ontbrekende ledematen. Je ziet wel eens gehandicapten die met hun mond of voeten schilderen, bijzonder knap, maar het vergt voor de persoon een veel grotere inspanning om te schilderen.

Zo vergt het voor de kerk van Christus ook een veel grotere inspanning om te doen wat het moet doen omdat er zoveel ledematen ontbreken, mensen die hun plek niet hebben ingenomen. Dan moet de hand als het ware hand en voet tegelijk zijn. Het gevolg is dat beide taken niet geweldig uit de verf komen.

De andere kant is dat een geamputeerd lichaamsdeel geen leven in zichzelf heeft. De verbinding met de rest van het lichaam is er niet meer. Zo loopt ieder die gelovige buiten de kerk wil zijn gevaar het geloof te verliezen omdat de verbinding met de gemeente er niet is.

O ja, dan kun je nog best voor waar aannemen wat de bijbel zegt. Je kunt geloven in God als Schepper, In Christus als Verlosser en de Heilige Geest als Trooster. Maar geloven betekent in de bijbel veel meer dan iets voor waar aannemen. Geloven is een relatie! In verbinding staan met God en Zijn Zoon Jezus Christus. Iets wat de Heilige Geest in je hart wil bewerken. Maar dan moet je de middelen die God daarvoor aanreikt wel gebruiken. Eén van die middelen is betrokken zijn in de christelijke gemeente.

Getuigen

Dat bijbellezen, bidden en naar de kerk gaan ons geloof versterkt zullen de meeste gelovigen nog wel willen aanvaarden. Maar dat getuigen van je geloof ook nodig is om te groeien wordt niet altijd door iedereen beaamd.

Ik ga nu niet een vurig pleidooi houden om u te stimuleren met niet-christenen over uw geloof te praten. Hoewel ik er van overtuigd ben dat iedere christen geroepen is om op zijn of haar manier een getuige te zijn van Christus. God heeft ervoor gekozen om zijn Boodschap in deze wereld te laten verkondigen door gewone mensen, zoals u en ik. Daar zou ik op zich al wel een preek mee kunnen vullen.

Nee, de vraag is nu: groeit mijn geloof als ik getuig?

Iedereen die van tijd tot tijd met anderen over het geloof in Christus praat zal meteen zeggen dat het waar is. Want als je met anderen over je geloof praat, wordt je gedwongen over je eigen geloof na te denken. Hoe zit dat met mij? Geloof ik echt in de Here Jezus? Heb ik Hem echt lief boven alles? En zodra in het gesprek moeilijke vragen worden gesteld, dan wordt je gedwongen terug te gaan naar je bijbel. Hoe zit dat ook al weer? En als je merkt dat iemand niet gelovig is en je zou zo graag zien dat die persoon gaat geloven, dan ga je bidden. "Here, raakt u zijn hart aan".

Je ziet dus dat door getuigen het bijbellezen en bidden toeneemt.

En zodra je voor iemand gaat bidden dan groeit je bewogenheid voor zo'n persoon. Net zoals de Here Jezus bewogen is met de verlorenen, worden wij dat dan ook. Je gaat iets meer snappen van Gods bewogenheid, je leert God daardoor beter kennen. Getuigen helpt je om te groeien in je geloof!

Gehoorzaamheid

Gehoorzaamheid is niet zo'n populair woord. De mens van vandaag heeft er moeite mee. Ik ben eigen baas. Wie zegt mij wat ik moet doen. Ook onder gelovigen proef je dat wel. Soms wordt er nog een vroom sausje over gegoid ook.

'Ik ben vrij' zegt men dan, of 'ik ben niet onder de wet'.

Dat klinkt mooi en als je ze goed uitlegt zijn het ook bijbelse woorden.

We zijn ook vrij, dankzij het verlossende werk van Christus. Zonder Christus waren we slaven van de zonde. Nu we Christus aanvaardt hebben, zijn we vrij van de slavernij en door de Heilige Geest die in ons woont is het mogelijk geworden om goed te doen.

Niet de wet redt ons, maar Christus heeft ons gered. De wet voegt inderdaad niets toe aan onze redding. Maar als we Christus hebben leren kennen dan wordt het een verlangen van je hart om te gaan leven naar Gods geboden.

'Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft mij lief' zegt Jezus (Joh.14:21).

Ik heb het woord gehoorzaam op gezocht in het woordenboek. Er staat de volgende betekenis bij: *'gewillig om te doen wat bevolen wordt'*.

Gewillig. Je wilt het graag. Omdat je weet dat het goed voor je is. Dat is net zoals in het verkeer. Je kunt zeggen: ach, die verkeersregels, ik houd me er niet aan. Als ik links wil rijden in plaats van rechts dan doe ik dat toch. Of ik moet toch zelf weten of ik de lichten van mijn auto aandoe of niet.

Die verkeersregels zijn er niet om ons te pesten. Maar om ons te beschermen!

Gods goede geboden zijn er niet om ons te pesten, maar om ons te beschermen!

Iedere moeder wil graag dat haar kindje gezond opgroeit. En daarom houdt ze zich zo goed mogelijk aan de regels die ze op het consultatiebureau te horen krijgt.

Die regels vindt ze niet alleen maar lastig. Nee, die helpen haar juist om te zorgen dat haar kindje gezond groot wordt.

Als je de Here Jezus lief hebt dan wil je ook graag geestelijk gezond zijn. De schijf van vijf wil daarbij een hulpmiddel zijn. Door je aan de schijf te houden ga je groeien, het kan niet anders. God zal er blij mee zijn. Je zult er zelf blij mee zijn.

Je wilt toch niet altijd een baby blijven!!

Broeders en zusters, een vruchtbaar en groeizaam 2009 toegewenst!

Amen

December 2008
G.P. Hartkamp
Wapenveld